अपि कुण्डलिकां याति एतदत्यन्तकोमलम्। एतत्-प्रसादात् क्षितिपः कृत्स्नां साधयते महीम् ५३। नीलीरससमा भूमिरङ्ग नीलीतरङ्गवत्। नीलीवज्र-मिदं दृष्टं शाणे वह्निशिखां वमेत्। एष खड्ग-वरोनृणामरिष्टभयनाशनः ५४। रक्तास्तिस्रो महारेखा भूमिश्चैव सिताऽसिता। रक्ताङ्गमिति जानीयाद्वैरिपक्ष विनाशनम्। शाणेन यस्तु रक्तां वा नीलां वा वमते शिखाम्। रक्तस्पर्शनमात्रेण स्वयमेव निकृन्तति। क्षतेऽस्य रक्त थुस्तृषा दाहश्च जायते ५५। अङ्गं वचादलसमं भूमिश्चैव सिताऽसिता। वचावज्रमिदं ज्ञेयं तत्क्षताद्विषनाशनम्। एष खड्वरो राज्ञा साध-नीयः प्रयत्नतः ५६। रसोनादुत्तमं ह्यङ्गं भूमिस्तस्य दलोपमा। रसोनवज्रं जानीयात् शाणे वह्निं वमत्यपि। अस्य धावनतोयेन आमवातविनाशनम् ५७। निरङ्गा निर्मला भूमिर्द्धारा तीक्ष्णा खरः स्वरः। सुमना वज्रमेतत् स्याद्भुवि नात्यन्तदुर्लभम् ५८। जिङ्गिनी सदृशी दीर्घा यस्या रेखा सुविस्तरा। जिङ्गीवज्रमिदं नाम सर्वकामार्थसाधनम् ५९। अङ्गं शमीपत्रसमं भूमिर्धूम्रा सिताऽसिता। शमीवज्रमिदं ज्ञेयं शनैश्चर मुदावहम्। शाणेषु वमते वह्निं सहते वह्निपीड़-नम् ६०। रोहितशल्कसदृशमङ्गं भूमिः सिताऽसिता वापि। धूम्रा गम्भीरस्वरयुक्ता धारा तीक्ष्णाऽसिता भवेद्रेखा। रोहिताख्यमिदं वज्रं सर्वारिष्टविनाशनम्। वह्निसंस्पर्शमात्रेण किञ्चिच्चिमिचिमायते। इत्ययं दुर्लभः खड्गो देवानामपि कथ्यते ६२। शफरीवल्क-लाकारमङ्गं भूमिः सिताऽसिता। प्रोष्ठीवज्रमिदं प्रोक्तं न्यस्तं तरति वारिणि। एष खड्गोत्तमो राज्ञां विपक्षकुलनाशकः। कदाचिल्लभ्यते भाग्यैर्लभ्यते तेन वै मही ६२। अङ्गं मारिषपत्राभं भूमिः स्याद्विषम-च्छविः। इत्ययं मारिषाङ्गः स्यात् पृथिव्यां नाति-दुर्लभः ६३। भृङ्गराजस्य पुष्पाभमङ्गं भूमिर्दलप्रभा। आघातं सहते नैव एष खड्गाधमो मतः ६४। धारा तीक्ष्णा खुराकारा भूमिरङ्गविवर्जिता। आघातं सहते घोरं शाणे वह्निं वमत्यपि। खुराङ्गमिति जानीयात् पृथिव्यां नातिदुर्लभम् ६५। निर्मला सरला भूमिर्भवे-च्चैव कदा कदा। मन्दा तीव्रा भवेद्धारा तड़िद्वज्रस्य लक्षणम् ६६। नीलाञ्जनसमा भूमिरङ्गं जलतरङ्ग-वत्। मेघाङ्गमिति जानीयाच्छाणे शीतं भवत्यपि। एष खड्गाधमस्त्याज्यो यदीच्छेद्भूतिमात्मनः। भर्त्तुः प्रतापं शमयेद्रविबिम्बं यथा घनः ६७। मन्दा धारा भृशं गाढ़ा भूमिरङ्गविवर्जिता। पर्वताङ्गमिदं नाम सर्वत्रैवोपलभ्यते ६८। अङ्गं गुञ्जाफलसमं भूमि-र्मीनदलोपमा। गुञ्जावज्रमिदं पृष्ठं तप्तं भवति घर्षणे। शाणे सिन्दूरसङ्काशं रजोवमति चासकृत्। एष खड्गवरो राज्ञा भाग्यादेवोपलभ्यते। अस्य प्रभावात्तन्नास्ति यन्न साधयते नृपः ६९। अङ्गं तनु शराकारं भूमिश्चैव सिताऽसिता। धारा तीक्ष्णा च व-मति शाणे वह्निसमाः शिखाः। शरवज्रमिदं ज्ञेयं राज्ञां वाञ्छितसिद्धये ७०। दूर्व्वादलनिभा भूमिर्धारा तीक्ष्णा खरः स्वरः। शाणेन वमते वह्निं दूर्व्वावज्रं सुदुर्लभम् ७१। अङ्गं विल्वदलाकारं भूमिश्चैव सिता-ऽसिता। विल्ववज्रमिदं शाणे नीलपीते वमेच्छिखे। एष खड्गवरः प्रोक्तः शत्रूणां कुलनाशनः ७२। मसूरदलसङ्काशा भूमिरङ्गं मसूरवत्। मसूराङ्गमिदं शाणे रजो वमति चारुणम् ७३। शणपुष्पनिभा रेखा दीर्घा भूमिः सितेतरा। शणाङ्गमिति जानी-यात् खड्गं परमदुर्लभम् ७४। शटीदलसमा भूमि रङ्गं तत्कुसुमोपमम्। शटीवज्रमिदं प्रायो लभ्यते गुणवत्तरम् ७५। मार्जाररोमसदृशमङ्गं भूमिः सिते-तरा। मार्जाराङ्गमिदं नाम्ना रोगशोकभयावहम्। एष खड्गाधमस्त्याज्यो यदीच्छेद्भूतिमात्मनः ७६। केतकीपत्रसदृशमङ्गं यस्मिन् प्रतीयते। विद्यात् केतक-वज्रं तत् वाराणससमुद्भवम्" ७७। लौहप्रदीपे "अङ्गं मूर्वातन्तुनिभं भूमिर्मूर्वादलच्छविः। शाणेन वमते शुक्लां शिखां मौर्वी भवेत्ततः। मौर्व्यङ्गमिदमुत्कृष्टं यशःकीर्त्तिबलावहम् ७८। लिङ्गं तीक्ष्णं खरं गाढ़ं शाणे वह्नेर्वमेत् कणम्। छिनत्त्यन्यविधं लौहं वज्राङ्ग-मिति तद्वदेत् ७९। कलायपुष्पसदृशमङ्गं भूमिः सिताऽसिता। कलायवज्रं जानीयात् तत्क्षते पाक इष्यते ८०। अङ्गं चम्पकपुष्पाभं भूमिः कृष्णा तथा सिता। शिखां शाणे वमेच्छीतं तिक्तं तस्य जलं भवेत् इदं चम्पकवज्रं स्यात् सर्वत्र विजयप्रदम् ८१। अङ्गं बलादलसमं भूमिः शुक्ला तथेतरा। बलावज्रमिदं ज्ञेयं नानाभावं भद्रवेद्रुतम्। इत्ययं वातरोगाणां नाशने परमौषधम् ८२। अङ्ग वटारोहसमं भूमिर्वटदल-च्छविः। वटवज्रमिदं ज्ञेयं खरं खड्गाधमं बुधैः।